

Volt, nincs kuglipálya

Hiába szeretik, ha egyszer nem éri meg

A törzsvendég kuglizók szokásos játszmájuk legurítására mentek Újszegedre, a Radnóti Miklós utcában levő földművesszövetkezeti vendéglőbe, amikor megütközve tapasztalták, hogy a kuglipályát a helyiség felől már be is falazták. Rámereedtek a friss vakolásra és sehogyan sem értették a dolgot. Kínézték az udvarra, s látták, hogy a kuglipálya oldalát kívágták, sőt a dobót és a pályaleceit meg is bontották.

A kuglizók reklamálnak

Gondolom, az asszonyok örömmel fogadták ezt a hírt, mert emberük legalább többször lesz ezután odahaza, nem kuglizik félnapszámra szabadidőben. A kuglizók persze másképpen vélekedtek. Kérdőre vonták a történetért Tóth Károlynét, a vendéglő vezetőjét. Ő viszont minden bajt az ott lakó háztulajdonosra, Rákos Sándorra hárított, minthogy kiderült, hogy a kuglipálya falát ő bontotta ki, felszaggatta a leceket, s ledöntötte a dobót. A nagy versenyeket látott különféle versenyzáslók elhagyatottan fityegnek a falon, a kuglizók szomorúan néznek rájuk. Mint hírlik, az egész városban ez volt már az egyetlen kuglipálya, amelyet látogattak szőregiek, hattyastelepiek. Természetesen legtöbb híve újszegedi volt.

Nincs rá pénz

— Megfosztottak bennünket egyetlen szórakozásunktól — panaszkodtak a kuglizók

és szaladgáltak bajuk orvoslásáért az illetékes fórumokhoz. Mikor kint jártunk a helyszínen, nekünk is hangoztatták, hogy a vendéglő tulajdonképpen be is csukhat, a kuglipálya nélkül nem ér semmit. Az üzletvezető is hozzátette véleményét: vasárnap este negyed 8-kor már nem volt egyetlen vendége sem, míg azelőtt este 9-kor is csattogva döltek a kuglibábák, s természetesen a játék alatt fogyasztottak is a vendégek. Azt történt, hogy pénz híján a Szeged és Vidéke Általános Fogyasztási és Értékesítő Szövetkezet levélben lemondott a háztulajdonosnak a pálya használatáról, mondván, tegyen vele, amit akar.

Állandó zuhogás

A háztulajdonos idős, rokant ember. Elmondotta, hogy neki nagyon kell a pihenés, a kuglipálya pedig délutántól késő estig hangos volt. Kérte, hogy a földművesszövetkezet gumi bevonásával kómpítsa a dobon a zuhogást. A földművesszövetkezet azonban nem költött már a pályára egy fillért sem. A dob mögött a vályogfal kidőlt, kimosta az eső, a pálya leceit megette az idő. Röviden szólva: az öreg építmény rogyadozott, noha a kuglizók társadalmi munkában foltoztatták, ragasztgatták. Volt Újszegeden korábban — ahol most az új vendéglő van — egy négydobópályás kuglipálya is, amelyet annak idején meggondolatlanul felszámoltak. Vannak, akik a kuglizásban lelik örö-

müket, miért ne tölthetnék szabad idejüket továbbra is ezzel a játékkal?

Nemzet mondanak

Sajnos, búcsút kell mondanunk a kuglipályának is. A szövetkezet érve a döntő. Gombos István, a szövetkezet igazgató-elnöke elmondotta, hogy eszközleltései járulékként a 35 négyzetméteres dűledező kuglipályáért évente 8 ezer 328 forintot kellett fizetniük. Hozzávéve ehhez a bérleti díjat és a fenntartási költségeket, a napi 3—4 órai játékidő ezt a ráfordítást nem hozta meg. Az eddigi óránkénti 6 forintos pályahasználati díj, az úgynevezett pinka-pénz helyett 20—25 forintot kellett volna fizetniük a kuglizóknak, hogy az önköltségen belül maradjanak. A rozoga tákolmányt ilyen formán nem tudták megtartani, új kuglipályát építeni pedig legalább félmillió forintba kerülne. A vendégek kerjének másféle játékasztalt, készséggel állnak rendelkezésükre, mint ahogy beszerelték már egy biliárdasztalt is.

Hát ez van a kuglipályá-ügyben!

F. L.

NAPRÓL NAPRA ERŐSEBB BARÁTSÁG

A szegedi pártmunkásküldöttség odesszai útjáról

Odessza és Szeged testvérvárosi barátságának elevenését jelezi, hogy szinte egyszerre három szegedi delegáció is tartózkodott Odesszában az utóbbi napokban. A tanárképző főiskola, a tudományegyetem küldöttsége, valamint a szegedi pártmunkásküldöttség, mely az Ukrán Kommunista Párt Odessza városi bizottságának meghívására utazott a szovjet testvérvárosba Deák Bélának, az MSZMP Szeged városi végrehajtó bizottsága tagjának, a pártbizottság osztályvezetőjének vezetésével.

A hét odesszai nap hamar elszállt, a delegáció — mint hírül adtuk — hazaérkezett. Deák Béla elvtársat megkértük, számoljon be lapunk olvasóinak tapasztalatairól, élményeiről.

A küldöttséget már Lvovban fogadták az odesszai pártbizottság és a lvovi pártbizottság munkatársai, Odesszában pedig eléjük ment a pályaudvarra N. Nyevizvesznij elvtárral, az Ukrán Kommunista Párt Odessza városi bizottsága első titkárával és L. Zajarnij elvtárral, az Odessza városi szovjet elnökével az élén a párt-, a tanácsi és az állami szervek több vezető képviselője. Ott voltak azok az elvtársak is, akik az idén jár-

tak Szegeden a szovjet testvérváros pártküldöttségével. Magyar nyelvű üdvözlő hangzott el, pionírok kedveskedtek virággal, egy szó mint száz: ez a forró baráti-elvtársi fogadtatás megadta az alaphangulatát az egész odesszai tartózkodásnak.

A program, már ahogy ilyenkor lenni szokott, igen gazdag volt. A delegáció az érkezés napján megkoszorúzta az Ismeretlen Tengerész emlékművet, melynél egész nap fegyveres pionírok állnak feszes díszőrséget. Másnap felkeresték az Odessza városi pártbizottságot. A pártbizottság vezetői ismertették azokat a politikai, gazdasági és egyéb tennivalókat, melyek most legaktuálisabbak a napi munkában. Az odesszai pártszervezetek — csakúgy mint a szegediek — a vezetőségek újjáválasztására készülnek. Most kezdődik a pártoktatás is, ami szintén sok tennivalót ad a kommunisztáknak. Készülnek a Komszomol fennállásának közelgő 50. évfordulójára és Lenin születésének 100. évfordulója méltó megünneplésére.

Sok szó esett Odessza nagyarányú városrekonstrukciójáról, melynek keretében különösen a vízhalózat és a távfűtés korszerűsítése van napirenden. Új örömt, s egyben új gondot jelent, hogy mivel az odesszai dolgozók többsége áttért a rövidebb munkahétre, a hétvégi kettős munkaszüneti napokra jutó szórakozási lehetőségek mellett a szolgálatásokat is meg kell szervezni. Természetesen a két város barátságának torábbi elmélyítése is témája volt a beszélgetésnek. A már meglevő kapcsolatok mellett új kapcsolatok kiépítésének lehetőségeit is megtárgyalták. Különösképpen sportdelegációk és képzőművészeti alkotások cseréje merült fel új gondolatként, megvalósítandó ötletként.

A szegedi pártmunkásküldöttség több ipari üzembe, tudományos és kulturális intézménybe látogatott el. Jártak a Rosa Luxemburgról elnevezett csokoládégyárban, a kábelgyárban, melynek termelő üzei mellett különösen szociális ellátottsága tetszett meg, azután az egyik cipőgyárban is. Egy másik napon a városkörnyéki Karl Liebknecht Kolhozba vitt újuk, ahol főleg zöldségféléket, szőlőt és tejet termelnek. Voltak az odesszai filmgyárban, a Pirodov Orvosegyetemen, a történeti és a tengerészeti múzeumban, az odesszai „Artyek” pionirtáborban — ahol még ilyenkor is vannak gyerekek, sőt az egyhónapos üdülés idején itt járnak iskolába is —, valamint az operaházban.

A programból két kiállítás megtekintésére is tellett. Az egyik Odessza gazdag sportéletéről szólt, hiszen a szovjet olimpiai delegációba öt odesszai sportolót is beválogattak, a másik a „Yokohama—Odessza Barátsági Város” volt, amelyről éppen a napokban adtak hírt a magyar lapok. Az egyik napon hatalmas tengerjáró hajó fedélzetén ellátogattak az üdülőiről és történelmi nevezetességeiről egyaránt híres Jaltába. Voltak Odessza új kikötőjében, Iljicsovszkban is, ahol megtekintették azt a hatalmas hajójavító dokkot, amely néhány évvel ezelőtt Leningrádban készült el, s vízi úton szállították mostani helyére.

A szegedi pártmunkásküldöttséget mindenütt nagy szeretettel fogadták, odesszai tartózkodásuk minden egyes napja a szovjet és a magyar nép, az odesszaiak és a szegediek testvéri barátságának jegyében telt el. Amikor szeptember 24-én elbúcsúztak vendéglátóiktól, azzal a tudattal indulhattak haza, hogy az öt közreműködésükkel is tovább gazdagodtak a két testvérváros kapcsolatai.

F. K.

Megkezdődött a kriptafosztogatók bűnpere

Népes hallgatóság töltötte meg tegnap reggel 8 órakor a szegedi megyei bíróság legnagyobb tanácstermét, ahol dr. Ravasz Lászlóné tanácsa megkezdte a kriptafosztogatók bűnpereinek tárgyalását. Három börtönőr vezette elő a megbilincselte vádlottakat: Fekete Mihály 21 éves, angol-francia szakos volt egyetemi hallgató, Mácsai László 21 éves, a szegedi felsőfokú élelmiszeripari technikum volt második éves hallgatóját, Bíró Pál 21 éves foglalkozás nélkülit, B. László fiatalokorú, továbbá Horváth László és Vágó László 20, illetve 21 éves szentesi lakosokat. A vádlottak padjáról az ugyan-csak szentesi lakosú Kallósi Éva betegsége, Fekete András pedig disszidálása miatt hiányzott.

Lapunkban annak idején a rendőrségi nyomozás alapján megírtuk, hogy a két Fekete-testvér, Mácsai és Bíró, hosszabb időn át fosztogatták a Csongrád megyei és szegedi temetőket. Fogaranyat, arany és ezüst ékszereket, kegytárgyakat és platinát vittek magukkal. A nemesfémeket Bíró olvasztotta össze. Nagymeny-nyiségű arannyal disszidált 1967-ben Fekete András. Testvérehez és Mácsaihoz fűződik a szegedi Kársz utcai OFOTERT kirakatának betörése, ahonnan nagy értékeket vittek magukkal. Betörték ugyanakkor a Falus-féle bélyegkereskedésbe, mintegy 85 ezer forint értékű bélyeggel távoztak. Egy szentesi orvos lakásáról a család barátja, B. László fiatalokorú közreműködésével sok tízezer forint értékű bélyeggyűjteményt vittek el. Úgyüket még kisebb betörések „larkítják”. Az ügyben — korábbi cikkünk kiegészítéseként is — új szereplő Horváth László és Vágó László. Az első kriptafosztogatót Bíró Horváthtal követte el. Időközben Horváth Jugoszláviába disszidált Vágó segítségével, de a jugoszláv hatóságok visszaadták. Különben Vágót más bűncselekmény miatt csak a közelmúltban vonták felelősségre.

Összesen 33 rendbeli bűncselekmény terheli a

Enyedi Zoltán felvétele

Képünk a vádlottak elővezetésének pillanatában készült. Jobbról balra: Fekete Mihály, Mácsai László, Bíró Pál, a fiatalokorú B. László, Horváth László és Vágó László.

vádlottakat. Mintegy 2 órán keresztül ismertette előttük a tanácsvezető bíró a 22 oldal terjedelmű vádiratot, majd azt követően az elsőrendű vádlott, Fekete Mihály kihallgatására került sor. A bűncselekmények elkövetésében a kezdeményező szerepet disszidens testvére hárította, arról azonban hallgatott, hogy milyen messzire „futotta ki” magát. Itt emlékeztetünk arra a leveleire, amelyet testvérenek írt Svédországba, csak már nem volt ideje elküldeni: „A legnagyobb gengszterek vagyunk Magyarországon... Temető lesz ma este... A múltkor annyi fog lett, hogy nem fért a zsembembe... Ha nem kapunk útlevelet, lecsurgunk a Tiszán. Legálább félmillió értékkel megyünk”. A jólszituált, értelmiségi családból származó Fekete Mihály nem tudott választ adni tettének indító okaira. Mint egyetemi hallgató, kollégiumi ellátást és ösztöndíjat élvezett, minden lehetősége megvolt, hogy a becsületes életre készüljön.

A másodrendű vádlott, Mácsai László is kettős életet élt: bűnöző volt és technikumi tanuló egyidőben. Szülei családi életének felbomlása nem vezethette volna őket a bűnözés útjára. A részben kihallgatott Bíró Pál eddigi élete a legromlottabb. Munkát nem

vállalt, feleségétől elvált, csak a bűnözés és annak előkészítése töltötte ki életét.

A vádlottak kihallgatása hétfőn folytatódik. Kedden 19 tanú meghallgatására kerül sor, s előreláthatóan csütörtökön lesz a perbeszédek. Ítélethirdetés előreláthatóan október első felében lesz.

Áram nélküli világító fénytábla

A Migért kultúrtermében pénteken bemutatták a szakembereknek a Fok—Gyem Finommechanikai és Elektronikus Műszergyártó Ktész új szabadalmát, a vilányáram nélküli világító fénytáblát. A Népstadionból ismert eredményhirdető táblához hasonló berendezésről van szó, amelyre telexgéppel vagy lyukszalag segítségével bármilyen szöveget pillanatok alatt fel lehet írni. A felírás után azonban az elektronikus vezérlőberendezést ki lehet kapcsolni, s a fénybetűk tovább

világítanak, akár hetekig, hónapokig, évekig. A tábla betűmezőit ugyanis nem apró izzólámpák töltik ki, hanem lumineszkáló fénylemelek, amelyek a mágneses impulzus hatására a napfény sugarából, este pedig az utlárbolya sugarakból merítik energiájukat. A tábla tehát teljesen ingyen, elektromos áram nélkül világít. A Visinform nevű berendezést a kijevi kiállításra szállítják, ahol első ízben mutatják be a nemzetközi szakértőknek. (MTI)

SZOMBAT, 1968. SZEPTEMBER 28.

DEL-MAGYARORSZAG 5

Cserélnénk elektródát!

Felajánljuk az alábbiakat:

V—1	Ø 0,8	1969,— kg
FMN—1	Ø 1,2	187,— kg
EÖV	Ø 2,5	14,— kg
ES—1	Ø 2,5	5,— kg
ES—2	Ø 3,25	85,— kg
ER—4	Ø 2,5	240,— kg

Szükségünk van ER—1-től ER—5-ig bármilyen minőségben 4-es és 5-ös átmérőjű elektródákra!

MEZŐGAZDASÁGI GÉPJAVÍTÓ VÁLLALAT

Hódmezővásárhely, Erzsébeti u. 5—7.

Ugyintéző: Szabóné, telefon: 193/5.

Edzést, megeresztést, normalizálást, nemesítést és cementálást

(gázcementálást is) rövid határidőre vállalunk.

Hőkezelő üzemből szabad kapacitású keme-céiben 10 kg darab súlyig — bármilyen mennyiségben vállal hőkezelést, rövid határidőre a KGM II./39. sz. árjegyzékben megállapított áron. 1 tonna feletti megrendelés esetén meg-egyezés szerint árendményt adunk.

Cím:

Mezőgazdasági Gépjavító Vállalat

Kereskedelmi Osztály

Miskolc, Besenyői u. 10.

Telefon: 13-034. Telex: 062 209.

HL 114